

Verslag maatschappelijke opstelling 2 december 2021

Het initiatief voor deze opstelling is genomen nav mijn verbazing dat de regels mbt uitsluiting zo klakkeloos gevolgd lijken te worden in ons land.

Ik wilde onderzoek doen naar de oorzaak daarvan om het zo beter te kunnen snappen en ogelijk een ander positie in te (kunnen) nemen.

Tijdens het voorgesprek met de deelnemers zijn we afgestapt van deze insteek en werd de insteek: Hoe kunnen we weer verbinden. En hoe kan jij het meest constructief bijdragen aan dit verbinden, wat voor iedereen anders kan zijn.

We hebben ervoor gekozen om met representanten voor 'beweegredenen' te werken ipv met representanten voor groepen mensen in de samenleving, aangezien mensen meerdere beweegredenen kunnen hebben om hun keuzes te maken.

We hebben gewerkt met de volgende representanten:

Beweegreden :

Angst voor het virus (tijdens de opstelling veranderde dat naar angst de te maken had bij de representant waar de angst bij stond), in de tekst genoemd **Angst**.

Netjes de regels volgen, in de tekst genoemd **Regels**.

Geloof in dat deze regels en vaccinatie de enige weg uit is, in de tekst genoemd **Geloof**

Gemak, om je dingen te kunnen blijven doen, in de tekst genoemd **Gemak**

Vertrouwen in eigen gezondheid/immuunsysteem (en wantrouwen over het vaccin), in de tekst genoemd **Gezond**

Autonomie/soevereiniteit, in de tekst genoemd **Autonomie**

Fris, degenen die zich vrij voelen (het beeld was vrij als kinderen), in de tekst genoemd **Fris**

Olifanten in de kamer

Vanuit het idee dat er veel wezenlijke dingen niet of nauwelijks benoemd worden, zoals bijv systemisch trauma in de geschiedenis, gezondheidscrisis of bestuurscrisis e.d.

Er waren 3 olifanten die zonder opdracht het veld ingingen, om zo schoon mogelijk de olifanten te representeren.

Verslag:

Het is onmogelijk alle bewegingen en nuances in de opstelling op te schrijven/te benoemen.

Daarom beschrijf ik hier alleen de hoofdlijnen en vertrouw ik erop dat alle andere bewegingen, doordat ze gezien en gevoeld zijn, hun werking hebben.

Onderaan is een persoonlijk verslag van de representanten over wat ze beleefd hebben in hun rol.

Daar vind je veel nuances in die je in de grote lijnen niet tegen komt.

We begonnen de opstelling dus met 11 representanten die allemaal hun eigen plek vonden in de ruimte.

Het werd meteen helder hoe vol het is en hoe gefragmenteerd.

10 eilandjes stonden er, alleen Autonomie en Gezond stonden bij elkaar aan de rand bij de natuur (plant) en altaar (stenen). Gezond probeert contact te maken met Angst en die uit te nodigen.

Angst daartegenover aan het andere eind buiten de rand, gaf aan zich nauwelijks bewust te zijn van de anderen, behalve van Gezond die haar stond uit te nodigen, maar daar wilde ze niets van weten.

Regels ook aan de rand aan de kant van Autonomie en Gezond, het is zoeken in handhaaf ik de regels of volg ik de regels.

Geloof daartegenover aan de andere rand, op zichzelf, weinig contact, kijkt even naar Olifant 2 en zakt daardoor wat.

Gemak stond ineengedoken, zegt: ik heb 0 controle, dus doe ik het maar gewoon.

Fris wilde maar rondlopen overal tussendoor. Ik voel me goed, ik voel iedereen.

Olifant 1 bijna in het midden, ruimte ruimte om hem heen, rond kijkend. Even oogcontact met Regels en Autonomie en lang oogcontact met een deelnemer die aan de rand zit en geen rol heeft.

Olifant 2 verkrampst en koud net buiten het midden. Ze hebben iets nodig, de gedachte aan WOII komt langs zegt ze.

Olifant 3 ook bijna in het midden, stevig en geaard. Ik voel dat het virus zinvol is. Ik kijk naar Angst, maar voel het niet.

De **eerste** belangrijke wending is dat de deelnemer die aan de kant zit en aangekeken wordt door Olifant 1, ook representant wordt.

Ik sta voor de Pioniers, zegt ze.

Dit ontspant Olifant 1, Olifant 2 ontspant ook, Fris zegt dat ze moed krijgt, Gemak wordt wakker, Geloof voelt verdriet, Gezond voelt ontspanning, Angst doet het niet veel, Regels gaat bewegen, zoekt naar plek, wil van betekenis kunnen zijn en ergens bij horen.

Meer kleine bewegingen volgen van verschillende representanten, nog weinig contact onderling, maar de beweging in het veld geeft wat ademruimte en lijkt ook ruimte te maken om emoties te kunnen gaan voelen bij meerdere representanten.

Gezond maakt opnieuw contact met Angst (nog steeds helemaal aan de andere kant van de ruimte) en nodigt haar, dit keer met woorden uit om te komen.

Daarop wordt Gezond aangesproken door Olifant 2, dat het daar vanaf de kant makkelijk is.

De **tweede** belangrijke wending is dat Gezond van zijn plek af gaat, n.a.v. deze opmerking, en zich mengt in de groep, ik wil de weg vrij maken voor de Regels. Die daarop kan gaan zitten bij Olifant 3, waar hij 'er mag zijn'. **Barmhartig** is het woord van Olifant 3.

Er komt meer ontspanning in t veld en meerdere representanten kunnen even kijken naar Regels. Emoties komen langs verdriet en pijn en rust/ontspanning.

Als Olifant 1 nu naar de Pioniers kijkt dan voelt die zich geprovoceerd en voelt de neiging te radicaliseren.

Angst komt voor het eerst in beweging, wil achter Olifant 3 staan, gaat nu niet meer over angst voor het virus, maar over andere angsten.

Inmiddels is Gezond uitgeput en daar wordt hij heel verdrietig van.

Noodzaak om terug naar de bron te gaan, daar knapt hij snel weer op en de Pioniers worden weer rustig, neiging tot radicaliseren verdwenen.

Verband wordt duidelijk aangegeven door de Pioniers. Als Gezond op zijn plek bij de bron en de natuur blijft, kunnen de Pioniers een gezonde rol spelen.

Daarna veel beweging in t veld. Geloof beweegt ook voor t eerst, richting Gezond. Er is **menselijkheid** nodig zegt ze.

Olifant 2 loopt rond, ik ga naar waar t veld me nodig heeft.

De **laatste** belangrijke wending is dat meerdere beweegredenen vinden dat Olifant 1 uit het midden moet, naar de kant. Dat wil hij wel, maar kan dat niet zelf. Fris zegt, dat kan ik wel en ze Olifant 1 ferm en liefdevol meer aan de kant.

Veel beweging volgt, Angst, Gemak, Geloof, Gezond sluiten aan bij Fris en Olifant 1. Veel emoties vloeien. Het voelt groots en belangrijk.

Vertaling van de deelnemers later. Het patriërchaat is aan de kant gezet, mag geëerd, gekend in welke plek het in ons allen heeft en het mag deze bescheidener plek hebben i.p.v. de grote ruimte onbenoemde invloed in het midden.

Ondertussen gebeurt er ook nog veel bij de Regels en Olifant 3 en de verbinding die er gemaakt wordt door Gemak en Gezond met Regels.

Ook hier moeilijk benoembaar en tegelijk van grote waarde.

We werken toe naar een eindbeeld.

Nu deze emoties zijn gevoeld, waar is dan nu je plek?

Een eindbeeld ontstaat waar alle representanten elkaar kunnen waarnemen en waar tussen sommigen verbinding is.

Vol en (gedeeltelijk) voldaan zijn we.

T voelt alsof we veel gezien en gevoeld hebben waar we de impact (nog) niet van snappen.

Het voelt ook een beetje leeg, hebben we iets gemist?

En daar doen we t mee...

Naschrift

Reacties van deelnemers vanuit hun rol die later nog via de mail zijn binnengekomen en als van belang worden ervaren:

Angst:

Als vertegenwoordiger van Angst vond ik het een interessante deelname. In het begin zonderde ik me af en kreeg weinig tot niks mee van de groep. Behalve van de beweegreden Gezond. Die probeerde contact met mij te krijgen en me uit te nodigen om naar hun natuurhoekje te komen. Ik vond het bijzonder om helemaal geen angst te voelen in mijn lijf. In het begin iig een afgesloten gevoel met de rest. Geen verbinding. Ineens kreeg in een ingeving over Olifant 3 en ik bewoog me daar naar toe en ging er achter staan. Meer hoefde ik niet te doen. Alleen maar aanschouwen. Daarna voelde ik dat ik naar de beweegreden Gemak en voelde dat ik alleen maar bij haar hoefde te zijn. Om haar bewust te maken van angst en hoe eng dat nu eigenlijk is. Vervolgens voelde ik de beweging om naar Olifant 1 te gaan en er achter te gaan staan en de schouders vast te pakken. Ik voelde dat Olifant 1 op mij leunde. Ik duwde hem weer terug naar voren, maar hij bleef op mij leunen. Ik voelde alleen met hem verbinding en verder met niemand. Toen er weer beweging in het veld kwam, voelde ik dat ik voor Olifant 1 moest gaan staan om contact met hem te krijgen. Even keek hij me aan en vervolgens ging zijn blik naar het gebeuren links van hem en kreeg ik geen contact mee. Ik werd er boos van en kreeg het gevoel dat hij mij ontliep. Uiteindelijk deed ik vele stappen achteruit en kwam dichterbij de Pioniers te staan. Ik vertrouwde Olifant 1 niet en voelde me gebruikt en was boos omdat hij mij niet wilde zien. Gezond kwam tussen ons in te staan en ik kon Olifant 1 niet goed meer zien. Er gebeurde weer van alles om me heen, maar ik had er niet zoveel mee. Ik eindigde naast Olifant 2 en bij de Pioniers. Dus weinig verbinding met de hele groep. Vooral met Olifant 1 en Gezond. Wel is de verandering in het afgesloten zijn naar een bijdrage leveren als angst wel fijn voor de angst. **Een bijdrage leveren is van belang.**

Regels:

In de opstelling was ik zoekende.

Betekent het dat ik de autoriteit ben van de regeltjes? Of ben ik een individu die braaf de regeltjes gevolgd heeft? Ik was aan t dubben, ga ik als 'braaf individu' nu ook anderen aanspreken op regeltjes volgen, anderen hierop beoordelen? Ga ik anderen nu uitsluiten (afstand nemen) of juist

opzoeken?

In geval van opzoeken dan uitsluitend de anderen met beweegreden om het 'te nemen', het vaccin. In geval van uitsluiten dan juist de groep die als beweegreden heeft om geen vaccin te nemen.

Zou ik naar hen een veroordelende/handhavende houding moeten innemen?

Dit alles bracht mij zeer aan t twifelen, wat nu mijn plek was. Ik zocht daarom een plek redelijk op mij zelf.

Later bewoog ik richting Angst, omdat ik me daar nog het meest bij thuis voelde. Kreeg met angst echter niet echt contact.

En van daaruit ontstond op gegeven moment het contact met Olifant 2. Bewoog die richting op. Keek haar in de ogen en voelde veel **barmhartigheid**. Dat gaf mij rust, veiligheid en vertrouwen. Ik ben voor haar op de grond gaan zitten. Dat was goed en fijn. Vanaf dat moment is mijn rol wat naar de achtergrond gegaan.

Ergens een stuk verderop ontstond de beweging rondom Olifant1. Die aan de kant werd gezet en door andere man benaderd werd met de kracht van 'ik heb je door, ik pak je bij de ballen, ik kijk dwars door je heen'. Ik voelde plots daar heel veel aansluiting bij, bij die energie.

Geloof:

Geloof is ook bang (liep in eerste instantie naar angst en verward) en wil geen regels zoals die nu zijn. En is heel menselijk en is echt ook niet blij met regels, heeft zelfs afkeer.

Gezond:

Wat ik uit mijn ervaring kan delen is dat de beweegreden Gezond een belangrijke plek in het geheel hebben. Zij kozen ten alle tijden voor het LEVEN en keken ANGST recht in de ogen aan. Belangrijke was dat veel mensen uit andere 'groepen' daar aansluiting en verbinding bij konden vinden. Dit ging voorbij aan voor of tegen vaccinatie of wat voor standpunt dan ook. Dit ging over een dieper besef van vertrouwen in het leven zelf en 'menselijkheid' was daarin de brug der verbinding.

Tevens was er een enorme bereidheid om te helpen waar maar kon. Veel vitaliteit/levensenergie en bereidheid om bij te dragen. De meest dienende plek was steeds die van 'uitnodigend zijn' en vanaf eigen plek in contact/verbinding blijven met de andere groepen (bruggen slaan).

Uiteindelijk werd die groep 'verweten' dat het niet in de maatschappij stond waardoor de groep zich direct meer ging mengen. Hier kreeg het een enorme dreun en verloor alle kracht. Dit leidde tot een hartverscheurend verdriet.

Zaak toen om zo snel mogelijk weer op de eigen plek terug te komen en vanuit daar weer vanuit eigen kracht uitnodigend en ondersteunend te zijn.

Autonomie:

Mijn ervaring was dat ik me 1 voelde met de natuur, met 'zijn' en dat het maar weinigen contact met mij maakten, op Gezond na en daarna ook Fris.

Toen de meesten bij elkaar stonden voelde ik me wat 'buitengesloten', terwijl ik als Autonomie/Souverein-gegeven me ook weer prima voelde op mijn plek en alles in rust en vol geduld kon aanschouwen.... Ik voelde me geen 'eiland', was/ben bereikbaar voor elk 'gegeven'!

Fris:

In het begin had ik vooral aan behoefte aan overzicht op iedereen. Ik voelde lijntje met iedereen, op afstandje, observerend. Angst vond ik te ver weg staan, ik nodigde haar twee uit, zonder succes.

Toen Olifant 1 dichterbij kwam, oogcontact toen had ik steun nodig. Gezond hielp me, dat was fijn. Toch hield ik het niet uit en moest wisselen van positie. Dat vond Gezond weer vervelend. Die ging terug naar Autonomie

Twee doorbraak momenten voor mij: Gezond moest terug naar Autonomie, hij ging bijna onder

door na goodwill te hebben getoond en onze kant op te zijn gekomen.

Toen zag ik duidelijk dat ik naast Gezond en Autonomie moest staan. Bij Pionier in buurt. Het kon niet anders. Al was het voor mij wat vreemd, out of comfort, toch klopte dit.

En toen ik Olifant 1 terug mocht zetten. En lijfelijk contact aanging. Pijnlijk en helend.

Wat ik vooral heb onthouden **Terug naar bron. Menselijkheid**. Contact met patriarchaat gaf compassie wederzijds, 3 wegen tot verbinding /genezing.

Olifant 1:

Als 1^e Olifant in de kamer stond ik het grootste deel van de opstelling op 1 plek midden in de kamer waarbij ik me sterk identificeerde met het trauma in de samenleving. Ik keek wel steeds rond. Daarbij had ik met enkelen contact. Kan niet meer precies reproduceren wie en waar ze voor stonden, maar voelde alleen een direct (oog)contact met de dame in de hoek die later voor de pioniers stond en die verdriet voelde doordat ik haar aankeek. Ik had steeds niets met Angst. Pas toen zij helemaal aan het verre raam gaan staan en naar buiten keek ging ik interesse voor en contact naar haar voelen. Aan het eind van de opstelling toen ik bewuster voor het patriarchaat was gaan staan en er allerlei partijen om mij heen stonden en (fysiek) contact maakten stond zij achter me en voelde ik haar steun (wat ik interpreteerde als de vaderlijke steun die ik daarvoor miste) wat me ook echt – eigenlijk als enige...! - een fijn gevoel gaf.

De omslag kwam toen ik als reactie op dat men halverwege de opstelling vond dat ik in beweging moest komen aangaf dat het aan anderen was om mij eventueel te verplaatsen. Fris verplaatste me toen en vervolgens werd ik geïdentificeerd als patriarchaat en kwam Gemak op me af met vurige ogen. In eerste instantie voelde dat als bedreigend en oncomfortabel. Toen ze mijn comfortzone/aura binnengestapt was voelde het wel snel al als OK. Daarna bewogen anderen ook naar mij toe. O.a. Geloof die heel dichtbij kwam staan en me zelfs ook aanraakt op mijn borst, wat erg ongemakkelijk voelde. Maar door de Angst gesteund kon ik daar wel voor open staan.

Vervolgens of tijdens die laatste stappen gebeurde er ook van alles elders in het veld wat ik maar half meekreeg, maar waarvan ik voelde dat het niet direct verbonden was met wat er om mij heen gebeurde maar waarbij ik denk dat het wel in gang was gezet door de beweging van mij en om mij heen.

Olifant 2

Ik sta stevig en geaard en ik ben mij niet zo bewust wat ik representeer. Wel heb ik het gevoel dat ik 'altijd' ben geweest en dat de anderen naar mij moeten kijken. Ik merk op dat dit niet gebeurt. Ik heb contact met de Regels en met de Angst. Ik kijk ook naar Olifant 1. En er is niets in mij wat zich wil bewegen naar iemand toe. Ik blijf staan en wacht op wat er gaat gebeuren.

Na een tijdje gaat de Regels voor mijn voeten zitten. Dit voelt goed. Ik heb niet het gevoel dat ik voor de Regels moet zorgen. Het is oké dat hij bij mij zit. Ik volg vooral wat de Angst doet en welke bewegingen Fris maakt. Van Olifant 2 begrijp ik niets...

Gezond dat triggert mij het meest. Ik kan niet naar Gezond toe. Gezond 'moet' naar mij komen. Maar het uitdagende wat hij heeft. Het vechten, de rebel dat maakt iets in mij los. De zin die in mij opkwam: Je hebt ook naar mij te kijken. Je danst om mij heen maar je moet iets met mij. En nee, volgens mij ben ik geen slachtofferschap. In ieder geval de tonatie die Gezond had (afkeuring, minachting, wegwiiven) voelde absoluut niet kloppend. Jij ontkent een stuk in jezelf!!!!

Olifant 3

In mijn rol als representant voor Olifant 3 heb ik veel verschillende dingen gevoeld. In het begin had ik nog geen idee van wat ik eigenlijk representeerde. Ik stond met mijn handen in mijn zakken en had het koud. Ik kon nauwelijks rondkijken en hield liever mijn ogen dicht. Ik kon ook niet van mijn plek af.

Later kon ik wel bewegen en als ik bewoog was dat om een beter overzicht te hebben op een bepaald deel van de opstelling en/of om oogcontact te maken met iemand. Dat is een aantal keer gebeurd. Ik voelde als ik dat deed steeds een gevoel van compassie/begrip dat wilde aanmoedigen tot iets. Na een tijdje kwam het woord geweten door. Op het moment bijvoorbeeld dat het bij de pioniers over radicalisering ging heb ik intensief oogcontact daarmee gehad. In dat oogcontact kon ik ook voelen dat het appel wat ik daarmee deed begrepen werd.

Toen we met een aantal om Olifant 1 alias het Patriarchale stelsel stonden was ik steun voor Fris en heb ik samen met een van de beweegredenen voor vaccinatie mijn hand op het hart van Olifant 1 gelegd. Normaal gaat er dan wat stromen. Dit keer bleef het koud onder mijn hand. Ondertussen bleven hij en ik wel naar elkaar kijken en ik voelde in die blik iets als onzekerheid/schaamte en ook "defiance", van niet toe willen geven.

Ik heb ook oogcontact gehad met Olifant 2. Daar gebeurde niet veel, dat voelde wat afgesloten. Ik had duidelijk de indruk dat Olifant 2 iets van Slachtofferschap was dat dat zelf niet wilde erkennen of niet als zodanig gezien wilde worden, waardoor de beweegreden die daarbij hoorde zich kon verschuilen achter Olifant 3, zonder dat zo te noemen.

In het begin stond was ik als geweten nauwelijks aanwezig en wilde ik niet om me heen kijken, aan het eind stond ik heel duidelijk in mijn kracht en rechttop. Dat niet alles mijn appel erkende was ook een soort van okay. Daar kon ik niets aan veranderen.

De Pioniers

Aanvankelijk resoneerde ik met geen van de representantenrollen. Olifant in de kamer 1 keek mij op een gegeven moment indringend aan, een uitnodiging in de onderstroom om als representant van de pioniers in te stappen.

Dat Regels vervolgens uitsprak zich laf te voelen en het zelf ook niet te weten, werden de Pioniers wakker met een gevoel van heling en compassie.

De Pioniers dat zijn wij die fysiek in de ruimte aanwezig waren. Ieder met haar/zijn eigen beweegreden en unieke eigenschappen. Niemand werd buitengesloten. De Pioniers bevonden zich in de embryonale fase, gestuurd door een sterke energie van buiten en onzichtbaar.

Het organiseren van en het samenzijn op deze dag is het gehoor geven aan de impuls van de Pioniers en wordt gekenmerkt door harte-keuzes maken in het niet weten en in het ongegrond voelen.

De Pioniers worden gesteund door Gezond, de natuur en levensenergie.

De Pioniers ervaren de Olifant 1 als onbetrouwbaar en houden hem in de gaten. Als deze olifant veel macht vergaart dan zou het kunnen zijn dat de Pioniers radicaal en militant worden. Olifant 1 kan hen uitdagen uit balans te gaan waarbij Olifant 1 wordt gespiegeld in zijn gedrag.

De Pioniers krijgen kracht als iedereen met beweegredenen voor hem/haar staat. Gezond, de natuur en levensenergie mogen achter de Pioniers staan. Hun aanwezigheid voelen achter en in de flanken is voldoende.

Tenslotte, de Pioniers verdragen dualiteit, verschillen, geschillen, trauma en ontwikkeling zonder waardeoordeel, dus ook de dualiteit die nu in de maatschappij heerst. Als zij maar overzicht op de dynamiek kunnen houden.

Hun ritme is space houden, bewegen en weer uitrusten. Angst en dynamiek vormen de signalen om weer wakker te worden en mee te doen.